

[Tesdaorf.]

nemmere redskab at arbejde med, hvis man har socialiseringstendenser, end den enkelte landbruger.

Så talte det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard om, at man ikke skulle blive ved at pjanke med truslen om socialisering tidligt og silde, for hvis man gjorde det, så kunne det være, at det gik ligesom i eventyret med drengen og ulven, at en skønne dag lagde man slet ikke mærke til, at ulven kom. Jeg mener, at det bliver værre, hvis man pjanker med selve socialiseringen, end hvis vi bare pjanker med truslen. Jeg tror, vi har pjanket for meget dermed, og vi har sikkert i altfor mange tilfælde, jeg havde nær sagt, både når det gjaldt trusler og løfter, ikke været standhaftige nok og har derfor i mange tilfælde været med til at få det ene hjul af vognen i den grøft, vi ikke ønsker at komme i; men derfor er der dog ingen grund til at få et hjul til i grøften og en skønne dag hele vognen. Fordi man har været lidt i vandet, er der dog ingen grund til at springe på hovedet i. Der skal være en kridtstreg, og den mener vi bør være her.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde også i forbindelse med billedet med ulven, som man ikke ville se, når den virkelig kom, at når finansministeren virkelig kom med en slem plan, så skulle finansministeren politisk skydes, og det ville vi ikke have kræfter til eller mulighed for, hvis vi tidligt og silde havde leget med faren. Jeg tvivler ikke om, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard er en udmærket skytte, men jeg mener, at selv en udmærket skytte rammer bedre, når ulven sidder stille, end når den er i fuld fart. Jeg er derfor ganske overbevist om, at når i dette tilfælde venstre, konservative og retsforbundet sørger for at bremse ministeren i farten, så kan vi glæde os i forventning om, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard rammer finansministeren lige på boven, når selve øjeblikket kommer.

Formanden: Det var et noget makabert billede.

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Peder Christensen sagde, at jeg måske af gode grunde ikke havde præciseret den nationaløkonomiske fordel, der ville ligge i sammenlægning af mejerier. Nej, det har jeg ikke; der er ingen, der kan præcisere det i enkeltheder, fordi det er afhængigt af de specielle forhold. Hvis man går til sammenlægning af selv relativt små, men forholds-

vis moderne mejerier, så vil fordelene nationaløkonomisk og for den pågældende mejerikreds være ringe, eller der er måske slet ingen; hvis man derimod står overfor to eller tre mejerier med temmelig udslidte mejerianlæg, og hvor iøvrigt ikke andre forhold taler derimod, vil fordelene være meget stor, og derfor var det jeg i min bemærkning sagde, at man selvfølgelig må sikre sig — og jeg ser en hensyntagen deri, at fællesorganisationen skal give tilslutning —, at det er i de sidstnævnte tilfælde, en sådan rationalisering foregår. Jeg kan ikke tænke mig, at der i de bemærkninger, jeg kom med, skulle være noget som helst, som landbruget som helhed ikke vil være ganske enig i.

Der kan selvfølgelig i forbindelse med et forslag som dette være en række enkeltheder at diskutere. Det er klart, at man kan have et forskelligt syn på flere ting. Det er ganske rimeligt, at der findes tilfælde som det, der blev henvist til i dag, hvor en enkelt mejerimand har vendt sig imod forslaget. Det ærede medlem ved jo udmærket, at der kan fremføres mangfoldige eksempler på, at andre har den modsatte anskuelse, men det skal jeg lade ligge. Der kan være forskellige anskuelser vedrørende enkeltheder i dette forslag, men det, man ikke kan, er at fremføre en argumentation af den art, der er fremført her i tinget med de overdrivelser, som man har benyttet sig af, overdrivelser, der med nøjagtig samme styrke kan vendes mod de fleste af de store bevillinger, der er givet til fremme af det danske landbrugs produktionseffektivitet.

Det ærede medlem hr. Peder Christensen havde i den forbindelse kun eet argument at fremføre, nemlig at det, vi stod overfor her, var, at staten skulle opfordre til en bestemt udvikling. Ja, selvfølgelig. Er det ikke sådan med hensyn til grundforbedringsloven, er det ikke sådan med hensyn til ensileringsanlæg, er det ikke sådan med hensyn til støtte til opførelse af ajlebeholdere? Er det ikke netop det, venstre har været med til og ønsket at være med til, at man fra statens side gennem den støtte, der gives, opfordrer til de fremskridt, som herigennem opnås?

Det forekommer mig, at når så fremtrædende personligheder indenfor dansk landbrug som landbrugsrådets præsident og formanden for mejeriernes fællesorganisation går ind for denne lovgivning, så måtte det i hvert fald fritage offentligheden for en argumentation af den art, som er ført frem fra venstres og konservatives side i disse dage, da man fører socialiseringsuhvret frem. Jeg hørte med sorg, at det ærede medlem hr.